

[Arne Bjerregaard]

gelig have den modsatte opfattelse, hvis man da skal være logisk.

Jeg må lige sige til de konservative, at det forekommer mig, at jeg har set dette forslag et par gange før, ikke helt i samme skikkelse, men da stod der vist »kristeligt folkeparti« ovenover. Det indicerer selvfølgelig, at vi må have en positiv indstilling til det, og det har vi selvfølgelig.

Vi ønsker som sagt ikke nogen klassekamp i dette samfund. Vi ønsker, at folk i et levende fællesskab former og udvikler det samfund, vi er i, også på arbejdspladserne. I stedet for at være modpoler ønsker vi, at mennesker samarbejder om noget positivt, noget bedre end det, vi har i øjeblikket. Dette beskudne forslag, intentionen i det i alt fald, er vi sådan set enige i. Vi vil i alt fald vise os så positive, at vi vil være med til at behandle det således i udvalget. De konservative skal ikke være i tvivl om, at forslaget har vores interesse.

Flygaard (DR):

Retsforbundet synes, det kan være udmærket, at medarbejderne køber aktier i deres virksomhed. Retsforbundet synes såmænd også, det kan være ganske udmærket, hvis det er således, at virksomhederne og lønmodtagerne indgår en egentlig aftale om, at de får aktier i den pågældende virksomhed. Men retsforbundet er modstander af, at man i enhver form knytter skattemæssige fordele til en sådan ordning, og retsforbundet er i det hele taget modstander af, ud fra et almindeligt lighedsprincip, at man også på anden måde i lovgivningen knytter særlig fordelagtige regler til besiddelsen af sådanne medarbejderaktier.

Dyremose (KF):

Jeg fortolker vores forslag sådan, at vi fjerner nogle skattemæssige ulemper. Hvis det er korrekt opfattet, så må jeg også fortolke hr. Flygaards indlæg sådan, at vi måske kan regne med, at retsforbundet vil overveje at stemme for dette forslag. Det håber jeg er rigtigt, for hvis det er tilfældet, så har vi et flertal for forslaget hjemme. Selv hvis retsforbundet blot undlader at stemme ved en senere behandling, så er der stor mulighed for, at vi kan få dette forslag gennemført. Det vil altså sige, at der er en chance for, at vi kan

få gennemført denne meget beskudne forbedring, for det er jo korrekt, at det er en beskudne forbedring af muligheden for at udbrede de frivillige medarbejderaktieordninger.

Af de andre partier, som jeg må tælle med for at nå til et flertal, har der været stillet nogle spørgsmål om, hvorvidt beløbsgrænsen på de 2.000 kr. er rigtig, om ikke den skulle være på 5.000 kr. Fremskridtspartiet ville overveje det positivt og ville se på det under udvalgsarbejdet. Tilsvarende sagde de radikale, at man gerne vil være med til noget i denne stil, ikke nødvendigvis lige det her.

Jeg kan sige til alle disse partier, at vi vil være meget fleksible under forhandlingerne i udvalget med henblik på at opnå et flertal, der kan medvirke til en frivillig udbredelse af medejendomsretten til virksomhederne. Når vi vil være så fleksible for at tage et så beskudent skridt, så er det selvsagt, fordi vi kan mærke på argumentationen fra socialdemokratiet, at man, selv om man synes, det er et beskudent forslag, er bange for et forslag af denne type.

Jeg synes, det var noget overdramatisk, når hr. Kurt Hansen skitserede, at dette kunne have betydning for klassekampens udvikling. Jeg mener i øvrigt, at klassekampen er afsluttet, og jeg vil godt på forhånd svare, at hele samfundet har vundet ved, at klassekampen er afsluttet. Nu drejer det sig om, hvordan vi kan forbedre forholdene for grupperne ude på virksomhederne, og dette forslag kan bidrage med en beskudne forbedring.

Ministeren mente ikke, at han kunne sige noget om, hvorvidt det ville øge tilslutningen til ordningen, hvis man forhøjede beløbsgrænsen fra de 200 kr. til 2.000 kr. Jeg tror, at det er ganske klart, at hvis det bliver tilfældet, så vil man kunne øge anvendelsen af denne ordning. Jeg forstod også på ministerens argumentation, at han ikke ønskede at lette denne udbredelse, men ministeren forklarede overhovedet ikke, hvorfor han ikke vil lette udbredelsen.

Jeg vil da gerne bidrage til fortolkningen af ministerens reelle bevæggrund ved at sige, at socialdemokratiet er bange for frivillige ordninger omkring udbredelse af medejendomsretten. Desto mere medejendomsretten bliver udbredt ad frivillighedens vej, desto vanskeligere bliver det for socialdemokratiet på noget som helst tidspunkt at opnå et fler-